

Viharnik

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LESNA SLOVENIJA GRADEC - GOZDARSTVO IN LESNA INDUSTRIJA 6. SOL. 6.

LETO X - STEVILKA 7

JULIJ 1977

POŠTNA PLAČANA

KONJUNKTURA NAS NE SME USPAVATI

Lani smo v Viharniku pisali, da je bila konjunktura na tržišču stavbnega pohištva izredno neugodna. Letošnji pokazatelji pa kažejo, da je konjunktura oživela tako na domačem, kakor na tujem tržišču.

Naše delavce smo dolžni seznanjati z dogajanjem v delovni organizaciji. Tako imamo za-

pisano v zakonu o združenem delu, tako smo si zapisali v pravilniku o obveščanju in iz-

dajanju glasila. Da bi to svojo dolžnost izpolnili, smo v uredništvu iskali odgovore na nekatera vprašanja, ki so za vse nas zanimivi. To so odgovori na vprašanja kakor je z realizacijo prodaje. Razumljivo je, da smo odgovore iskali tam, kjer so jih pristojni dajali in kjer so ti najbolj verodostojni. Iskali smo jih v prodajnem sektorju.

Kako je s povpraševanjem na tržišču, kakšna je splošna situacija pri prodaji takih artiklov, kakršni so naši? je bilo prvo vprašanje.

Že v drugi polovici leta se je začela večati potrošnja lesa in lesenih stavbnih proizvodov. Gospodarski ukrepi so namreč močno pospešili izgradnjo, zlasti izgradnjo družbenih stanovanj. Zato je poraba stavbnega pohištva in lesa narasla preko normalnih pričakovanj — nadoknaditi je bilo treba zastoj iz obdobja stagnacije. Trgovina, ki je v pričakovanju novih plačilnih pogojev v aprilu močno znižala zaloge, je postala nesortirana za potrošnika. V drugi polovici leta je ponovno napolnila skladišča. Na ugodno konjunkturo je v maloprodaji zlasti ugodno vplivala ponovna uvedba potrošniških kreditov.

(Nadaljevanje na 2. strani)

UVODNIK

Spremembe terjajo napor

Ne brodit po papirju, ampak delati

Stane Dolanc

Po enoletni razpravi smo sprejeli zakon o združenem delu, ki zelo konkretno razgrajuje določila ustave in določa delavcu položaj, da neposredno odloča o rezultatih svojega dela.

Odrli smo torej novo poglavje v zgodovini razvoja proizvodnih odnosov v socialistični družbi. Zakon dokaj konkretno nakazuje, kaj moramo v naši praksi spremeniti. Jasno nam je, da se dosednji odnosi v združenem delu ne bodo spremenili samodejno, temveč bo potreben skupen napor, ki bo terjal vključevanje vsakega posameznika in nas vseh skupaj.

Svobodnejše, lepše življenje si bomo skovali sami z lastno preobrazbo, v dokončni obliki ga nam ne bo dal noben dokument. Pri organizirani akciji za spremembo odnosov moramo računati tudi na subjektivne odpore, ki bodo lahko zavestni ali

(Nadaljevanje na 2. strani)

BERETE LAHKO:

- Konjunktura nas ne sme uspavati
- Spremembe terjajo napor
- Bitka je dobljena, boj še ni končan
- Stroški izdajanja glasila
- Svečana seja aktivna ZKS LESNE
- Predstavljamo vam: TOZD Zaga Otiški vrh
- Novice in dogodki iz naših TOZD:
- Nova oprema: Praznovall so 25. obletnico obstoja
- Transport in servisi: Delovni pogoji, kakršne si lahko želimo vsi

- Tovarna pohištva Pameče: Zaslužena nagrada za vložen trud
- Tovarna ivernih plošč Otiški vrh: Rekonstrukcija in dograditev
- Razmišljanje: Bil je predlog, ki pa je predlog tudi ostal
- Prejeli smo: I. zvezna razstava fotografije
- Za (ne)resne ljudi
- Kadrovske novice
- Šport in rekreacija: Streljanje
- Več mladim v gasilske vrste

Spogledovanje

(Nadaljevanje s 1. strani)
podzavestni. Znano je, da ljudje raje počivamo na ustaljenih normah, kakor pa da jih spreminjamo, ker terjajo spremembe napor. Nov sistem omejuje oblast posameznikov. Delegatska razmerja v svoji popolni izvedbi zagotavljajo neposreden vpliv delavcev na vseh področjih in ravneh.

V LESNI se zavedamo zahtevnosti naloge in rokov, ki so z zakonom določeni za ureditev posameznih področij.

Še letos je potrebno urediti dohodkovne odnose:

— odnose med delavci v TOZD,

— delitev sredstev za OD in splošno porabo v TOZD,

— družbenoekonomske odnose med TOZD v delovni organizaciji in družbenoekonomske odnose med TOZD in delovno skupnostjo skupnih služb.

Konferenca sindikata LESNE Slovenj Gradec je sprejela akcijski program uresničevanja zakona o združenem delu v LESNI, v katerem je določila naloge, nasilce in roke. Imenovani sta komisiji za spremljanje uresničevanja in izvajanja zakona ter za uskladiitev samoupravnih splošnih aktov z zakonom o združenem delu.

Po programu za uresničevanje določb zakona o združenem delu bomo še v letošnjem letu sprejeli naslednje samoupravne splošne akte:

— samoupravni sporazum o združevanju dela delavcev v temeljni organizaciji,

— samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev kmetov v temeljni organizaciji kooperantov,

— samoupravni sporazum o združevanju dela delavcev v delovni skupnosti za opravljanje del skupnega pomena,

— samoupravni sporazum o združevanju temeljnih organizacij v delovno organizacijo,

— statut temeljne organizacije,

— statut temeljne organizacije kooperantov,

— statut delovne organizacije,

— samoupravni sporazum o skupnih osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka,

— samoupravni sporazum o osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka TOZD,

— samoupravni sporazum o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke,

— samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih med delavci delovne skupnosti za opravljanje del skupnega pomena in delavci TOZD,

— samoupravni sporazum o merilih za delitev sredstev za OD in skupno porabo.

Nada Pogorelnik

(Nadaljevanje s 1. strani)

Lesna industrija, ki se je v dobi stagnacije ukvarjala z vsakovrstnimi naročili, je svoje na videz velike zaloge stavbnomizarskih proizvodov razprodala v nekaj mesecih tako, da je prišla v letošnje leto praktično brez zaloga.

Posledica ugodne konjunktura je vsekakor nesolidnost do potrošnikov zaradi prekoračevanja dobavnih rokov, nekompletiranosti in odklanjanja posebnih naročil. Pri tem vse preveč radi pozabljamo, da je treba tudi v obdobju konjunktura narediti vse za

zadovoljitev potrošnikov, saj si s tem zagotavljamo kupce v težjih pogojih. Ugodno konjunkturo lahko pričakujemo še v naslednjem letu.

Kako je kaj z izvozom naših proizvodov?

V nasprotju z domačim trgovom, se zunanje tržišče postopoma umirja že od lanskega leta. V Zahodni Nemčiji, ki je za nas najbolj zanimiva, se gradbena dejavnost zmanjšuje, kar se že odraža na našem izvozu. Še naprej pa je zanimiv izvoz rezanega lesa v Italijo in na Bližnji vzhod, čeprav se tudi tam povpraševanje zmanjšuje.

Za naš končni rezultat so najbolj zanimive cene, ki jih dosegamo. Kako uspevamo na tem področju?

Cene lesa in mizarskih proizvodov so v veljavi še iz leta 1974. Zaradi tega so izgube normalen pojav, ker so stroški proizvodnje v tem obdobju neprenehoma naraščali. Skupaj z ostalimi proizvajalci si že od lanskega leta dalje prizadevamo doseči povečanje cen. Vsi naporji za spremembo pa do danes še niso rodili nobenih sadov. Problematična je bila proizvodnja ivernih plošč, saj sedanje cene ne pokrivajo proizvodnih stroškov. Cene

iveric močno obremenjujejo fiksni stroški investicij. Še posebej nove tovarne so obsojene na nerentabilno poslovanje zaradi anuitet. Proizvajalci iveric v Sloveniji so dali iniciativo za sklenitev samoupravnega sporazuma za delitev dohodka s proizvajalci pohištva, ki poslujejo rentabilno. Široko zasnovana akcija je privedla do sklenitve sporazuma, ki bo iveršem prinašal dohodek, večji za 20% od sedanjega. K samoupravnemu sporazumu pa ni pristopila trgovina.

Povečali smo cene za oplemenitene iverice in stenske obloge, ker je možno cene pri teh proizvodih prosto formirati.

Rezultati poslovanja LESNE v prvih štirih mesecih so kazali ugodno sliko. Kakšni so podatki prodaje v petih mesecih?

Kako uspešno prodajamo nam kaže tabela dosežene proizvodnje in prodaje v primerjavi s petmesečnim planom. Tabela prikazuje količinske rezultate za glavne proizvode:

Iz tabele je razvidno, da prodaja svoje dolžnosti izpolnjuje, razen pri TO Podvelka. Prodajni plani so v glavnem prekoračeni, ker je tudi proizvodnja prekoračena. Zal nam je, da proizvodnja ne more biti večja, saj bi lahko prodali znatno večje količine, kar bi izboljšalo rezultate finalne industrije. V tovarno v Prevaljah bo potrebno vložiti več naporov za dvig proizvodnje, saj je njihov proizvod — furnirano vratno krilo zelo iskan na tržišču. Nedoseganje proizvodnje pri vratnih krilih nam povzroča težave pri plasiranju sumo podbojev TP Pameče. V prihodnje bo treba dosledneje usklajevati proizvodne programe obeh TOZD. Pregled prodaje in proizvodnje pri TO Podvelka kaže

vrsta proizvoda	plan	proizv.	4 : 3	prodaja	6 : 3
gozdni sortimenti	89.655	99.518	111	100.111	112
trami CLS	5.500	4.559	83	4.560	83
žagan les	31.490	32.510	103	34.576	110
ladijski pod	2.083	1.071	51	1.070	51
iverne plošče	35.000	38.607	110	35.295	101
oplemenitene iverice	416.667	653.320	157	653.488	157
furnirana vratna krila	39.583	36.001	91	39.121	99
klasična krila	14.583	9.421	65	9.510	65
kopa podboj	11.250	5.913	53	5.920	53
slepi podboj	8.333	7.346	88	7.360	88
sumo podboj	25.000	27.742	111	28.936	116
stenske obloge	104.167	103.824	100	105.222	101
kavč ogrinja	3.333	2.990	90	2.684	81
klasična okna	10.417	8.068	77	8.090	77
intro izolir	25.000	20.327	81	16.682	67
izolir steklo	3.874	1.119	28	1.271	33
PVC rolete	11.625	13.905	120	13.043	112

(Op. uređ.: seveda je razumljivo, da mi tabele niso narekovali, temveč sem jo dobil napisano — urednik.)

na nedoseganje planov. Vzrok je treba še vedno iskati v nepoznavanju naših oken na tržišču. Le-ta še niso našla svojega mesta, ker so v primerjavi z ostalimi proizvodi nekoliko dražja. To ne pomeni, da cena oken ni realna. Prodaja oken zaradi cen ni uspešna preko trgovine, zato se moramo posebej truditi pri direktni prodaji gradbeništvu. To je izredno zahtevna problematika, ki zahteva od nas, da svoje proizvode tudi kvalitetno montiramo na gradbišču. Ker v gradbeništvu roki običajno kasnijo, prodaja ni enakovredno porazdeljena preko leta. Zlasti v zimskem času so zastoji.

Ugodna konjunktura povzroča nedisciplino nekaterih TOZD pri izpolnjevanju prodajnih nalog, zato opozarjamo vse odgovorne, da moramo tudi v pogojih ugodne konjunktуре držati korektno odnose s kupci.

Sektor ima torej nalog veliko in preveč. Ali ste temu primerno tudi organizirani in kadrovsko zasedeni?

Mreža, ki je bila zasnovana konec leta 1975, je pokazala precej dobrih rezultatov, vendar pa je potrebno še marsikaj izboljšati. Na tržišču smo sicer že dobro znani, premalo pa smo še usposobljeni za prodajo gradbeništvu, kjer je potrebno urediti še montažo naših proizvodov in dobavo dopolnilnih proizvodov drugih proizvajalcev. Dobre rezultate kaže tudi lastna maloprodaja, ki pa še ni dobila pravega statusa.

Zakon o združenem delu narekuje, da bomo morali

lastno prodajno mrežo organizirati skupaj z nabavo v TOZD. Le v takšni organiziranosti bo možno pravilno opredeliti našo maloprodajo gradbeništvu in trgovini. Tudi nagrajevanje delavcev po dejansko vloženem trudu bi se v tem primeru lahko uredilo, kar je sedaj neizvedljivo. Slaba stimulacija je tudi vzrok, da ne moremo pridobivati novih strokovnih delavcev, kar pa je pogoj za strokovno obdelavo tržišča. Nujno potrebno bi bilo zgraditi centralno skladišče finalnih izdelkov, kar bi bilo v primeru organiziranosti trgovine v TOZD izvedljivo.

V lanskem letu se je v časopisu pojavil članek »Prodaja ne zna prodajati!«. Kakšen odgovor bi lahko dali?

Velike zaloge v tovarni oken lahko navajajo opazovalca, da je prodaja nezmožna opravljati svoje delo. Za ljudi, ki problematike ne poznajo, so taka razmišljanja popolnoma normalna. Članki v časopisu, ki so takšno kritiko uradno izrekli, pa so bili enostransko podani s strani takratnega direktorja TOZD. Glede na to, da izjave niso mnenje kolektiva, temveč posameznika, ne želim dati odgovora, saj je odstop direktorja tudi delno pojasnilo stanja v tovarni.

Menim, da ste lahko iz odgovorov šefa prodajnega sektorja izvedeli dovolj o naši uspešnosti pri prodaji na tržišču, istočasno pa ste lahko izvedeli tudi za del problematike, s katero se ubadajo v prodajnem sektorju.

Urednik

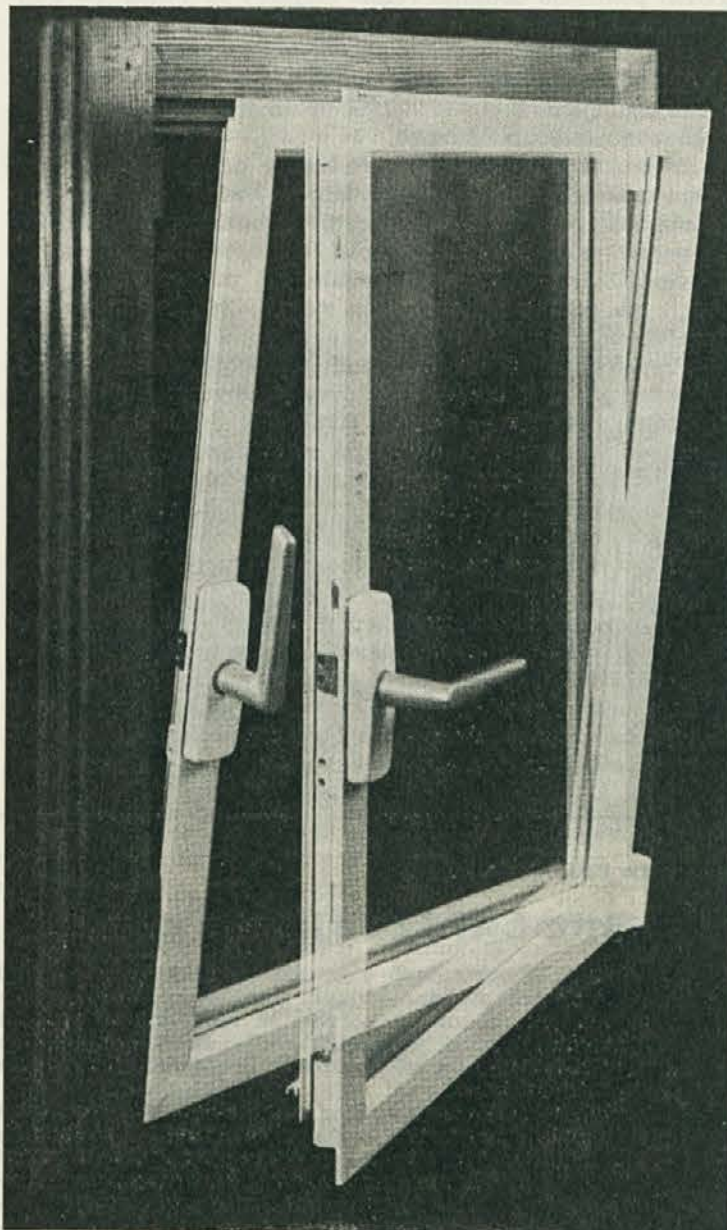
BITKA JE DOBLJENA — BOJ ŠE NI KONČAN

Znani izrek tovariša Popita mi je prišel na misel, ko sem izbral naslov za prispevek finančnega sektorja o naporih za finančno saniranje izgube v TOZD TO Podvelka. Na misel mi je prišel za to, ker je za nami resnično šele prvi del sanacije TO Podvelka.

Ko se je ob zaključku poslovnega leta 1976 znašla TOZD TO Podvelka v položaju, ko se je bilo treba odločiti — ali položaj sanirati, ali iti v postopek za likvidacijo te TOZD, smo se zavestno odločili, da moramo v interesu socialne varnosti 180 zaposlenih v tej TOZD in glede na že vložena sredstva v to tovarno ter zanimiv proizvodni program položaj sanirati ob sodelovanju zunanjih činiteljev.

V peti številki Viharnika smo pisali o sanaciji v TO Podvelka. Pisali smo o tem, da so samoupravni organi imenovali odbor za izvajanje sanacije, ki spremlja in preverja njeno izvajanje, pisali, kdo je sodeloval pri sestavi sanacijskega programa in na koga vse smo se obrnili, da bi lahko ta program uresničili. V tej številki raje pogledjmo, kaj vse so storili v finančnem sektorju, da bi zagotovili sredstva, potrebna za sanacijo.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Pogled na intro okno

(Nadaljevanje s 3. strani)

»V določenem roku, to je do 15. marca, smo dostavili vse vloge za odobritev sanacijskih kreditov za kritje izgube za trajna obratna sredstva, za dodatne investicijske kredite, za odpise internih posojil in za odložitve oz. za podaljšanje odplačilnih rokov za kredite, ki jih tovarna še ima,« so zapisali v svojem poročilu v finančnem sektorju.

»S predstavniki sanatorjev smo imeli vrsto razgovorov, utemeljevanj sanacijskega programa, utemeljevanja dodatnega predlaganja dokumentacije za posamezne zahteve. Dodatno angažiranje je bilo potrebno zaradi tolmačenja pokrivanja izgub po zaključnem računu za leto 1976. Po tolmačenju strokovnih služb Sklada skupnih rezerv SRS bi lahko odpisi internih posojil drugih TOZD služili za pokrivanje izgube.

Končne rešitve za pokritje izgube v TO Podvelka so bile finančno izvedene 18. maja 1977.

Izmed naših zahtevkov ni rešen:

— zahtevek za kredit za dodatna investicijska sredstva v višini 4.500.000,00, za katerega je pogoj, da mora biti sanacijski program potrjen s strani posebne komisije, ki jo imenuje Gospodarska zbornica Slovenije;

— TOS obrazec za investicijsko sposobnost TO Podvelka še ni pozitiven.

Tako smo uspeli za finančno sanacijo TO Podvelka pridobiti: za pokrivanje izgube kredit iz Sklada skupnih rezerv SRS, Sklada skupni rezerv občine Radlje ob Dravi in Ljubljanske banke — podružnice Slovenj Gradec ter kredite za trajna obratna sredstva. Odpisi internih posojil drugih TOZD pomenijo dodatno veliko olajšavo za TOZD TO Podvelka. Tako je za tovarno oken pridobljenih novih dodatnih sredstev v višini 27.845.644,87 din in ostalih olajšav za 18.091.168,30 dinarjev. Skupna dodatna sredstva za Podvelko znašajo dodatno 45.900.000,00 dinarjev kot prvi del izvršitve sanacijskih ukrepov.

S tem je za TOZD TO Podvelka pridobljena izredno dobra osnova za olajšano poslovanje v bodoče, saj so obrestne mere in roki vračanja kreditov ugodne, veliko olajšavo pa pomenijo solidarnostni odpisi internih posojil, ki so jih druge TOZD LESNE ali odpisale, ali pa podaljšale roke vračil, pa čeprav z določenimi pogoji, ki jih je potrebno upoštevati.

Prepričani smo, da bodo tudi vsi ostali, ki so prevzeli odgovornost za sanacijo, izvršili svoje obveznosti ter s tem zagotovili dokončno sanacijo TOZD TO Podvelka.

Navesti pa moramo opozorilo sanatorjev, ki so nas opozorili, da so v našem sanacijskem programu najtežji problem nenormalno velike zaloge, ki so glede na tržno ceno previsoko ocenjene. Predlagamo, da posveti odbor za izvajanje sanacije vso pozornost reševanju perečih problemov obstoječih zalog.

Toliko so nam o saniranju položaja in naporih za zagotovitev finančnih sredstev povedali naši finančniki. Lahko jim verjamemo, da so storili vse, za kar so bili kot strokovna služba zadolženi. Tako je torej dobljena prva bitka v boju za sanacijo. Preden pa bo dobljen tudi boj, bo potrebno še veliko naporov vseh nas.

Urednik

AKTIV ZKS LESNE

SVEČANA SEJA AKTIVA ZKS LESNE

Tudi komunisti v organizaciji združenega dela LESNA Slovenj Gradec so se priključili praznovanju velikih jubilejev — 40. obletnici ustanovitve zveze komunistov Slovenije, 40. letnice Titovega vodstva ZKJ in 85. letnice rojstva tovariša Tita.

Dne 27. maja 1977 ob 17. uri so se zbrali v prostorih Umetnostnega paviljona Slovenj Gradec na svečani seji. Po uvodni pesmi, ki jo je zapel slovenjegraški oktet, je sekretar OO ZKS DS SS, tovariš Baškovič, orisal pot in uspehe zveze komunistov v povojni graditvi samoupravnih odnosov, še posebej pa je spregovoril o poti tovariša Tita.

Po govoru so v svoje vrste sprejeli nove člane. Tov. Baškovič je v nagovoru poudaril, da so novo sprejeti člani s svojo dosedanja aktivnostjo dokazali, da sprejemajo program, statut in politiko zveze komunistov in da so pripravljeni bojevati se za njihovo dosledno uresničevanje. Med vrste članov zveze komunistov so bili sprejeti:

- Janko Stanovnik — DS SS
- Ana Klinar — DS SS
- Milan Barčan — DS SS
- Simon Rožej — DS SS
- Jožica Schöndorfer — DS SS
- Matjaž Gostenčnik — Transport in servisi
- Dominik Rožej — Transport in servisi
- Darko Rikšej — Transport in servisi
- Zdravko Križovnik — Transport in servisi
- Alojz Sovič — Transport in servisi
- Karel Ficko — Transport in servisi
- Ivan Krenker — Transport in servisi
- Karel Gosak — Žaga Vuhred

Po sprejemu novih članov so udeleženci seje poslali tovarišu Titu brzojavno čestitko.

Dragi tovariš Tito!

Komunisti LESNE SLOVENJ GRADEC, zbrani na svečani seji, ti želimo ob velikem osebnem prazniku — 85. letnici rojstva in 40. letnici vodenja zveze komunistov — še vrsto let čvrstega zdravlja in uspehov pri vodenju naše socialistične domovine. Obenem čestitamo tudi k podelitvi tretjega ordena narodnega heroja.

Komunisti LESNE

KADROVSKE NOVICE

(Gibanje kadrov od januarja do aprila 1977)

Zap. št.	TOZD, OK	Prišli	Odšli	Skupaj zaposlenih
1.	Gozdarstvo Slovenj Gradec	—	—	52
2.	Gozdarstvo Mislinja	2	4	68
3.	Gozdarstvo Crna na Koroškem	—	5	171
4.	Gozdarstvo Radlje ob Dravi	18	12	167
5.	OK Slovenj Gradec	—	1	40
6.	OK Radlje ob Dravi	2	2	42
7.	OK Ravne na Koroškem	2	—	38
8.	OK Dravograd	1	1	18
9.	Žaga Mislinja	2	1	58
10.	Žaga Otiški vrh	4	6	75
11.	Žaga Mušenik	—	3	50
12.	Žaga Vuhred	2	1	79
13.	TP Prevalje	11	4	139
14.	TP Pameče	42	17	219
15.	TSP Radlje	14	—	70
16.	TO Podvelka	10	11	181
17.	TIP Otiški vrh	5	6	191
18.	Gradnje in turizem	23	25	98
19.	Transport in servisi	3	5	120
20.	CLS Otiški vrh	—	1	46
21.	Nova oprema	17	10	290*
22.	Skupne službe	11	8	219
SKUPAJ ZAPOSLENIH — LESNA				2431

* Za Novo opremo so zajeti podatki za obdobje od januarja do marca.

IZ UREDNIŠTVA

Stroški izdajanja glasila

Po 41. členu zakona o javnem obveščanju smo dolžni najmanj enkrat letno objaviti stroške izdajanja glasila. Menimo pa, da ni nič narobe, če vas s takimi podatki seznanimo večkrat na leto. Zato v tej številki objavljamo stroške izdajanja glasila za prvih šest števil, ki so izšle v letošnjem letu.

Za leto 1977 smo planirali izdajo dvanajstih števil na dvanajstih straneh. Do junija pa smo izdali štiri številke v obsegu dvanajst strani, eno v obsegu šestnajstih strani in šesto številko na osmih straneh. Pri tretji številki — v mesecu marcu — je izšla tudi Priloga, ki jo izdaja Koroška kmetijska zadruga Slovenj Gradec, v juniju pa po-

sebna izdaja Viharnika, ki jo je ob svoji 25. obletnici izdala TOZD Nova oprema.

Stroški izdajanja glasila za šest števil:

1. stroški tiskanja	103.900,00 din
2. honorarji	12.756,10 din
3. stroški poštnine	11.116,00 din
Skupaj stroški	127.772,10 din

Ker v času, ko smo zbirali podatke za stroške tiskanja, še ni bilo računa za šesto številko, je treba k zgornjim stroškom prišteti še okoli 16.500 din, tako da bi skupni stroški znašala 144.272,10 din.

Razumljivo, k tem stroškom niso všteti stroški tiskanja Priloge KKZ Slovenj Gradec in posebne izdaje Viharnika, ki ga je izdala TOZD NOVA OPREMA, ker sta stroške krili ti dve delovni organizaciji sami.

Urednik

PREDSTAVLJAMO VAM

TOZD žaga Otiški vrh

Številka za številko izhaja in v njih spoznavate bolj ali manj naše temeljne organizacije združenega dela. In, več kakor jih predstavi vaš Viharnik, težje je izbrati gosta Viharnika.

Po razmišljanju, koga bi predstavil v tej številki, sem se ustavil v Otiškem vrhu na naši žagi, ki je bila pred enajstimi leti, ko je bila zgrajena v stičišču treh dolin — Mislinjske, Mežiške in Dravske, ena izmed najmodernejših v Sloveniji in Jugoslaviji. Vsi vemo, da se na žagi v teh letih ni bistveno spremenilo, vsaj kar se tiče tehnologije, prav ničesar.

Tone Kotnik: Bojimo se, da nas bo povežil čas

Tehnologija pa se je v teh letih tako, kakor se je v drugih panogah, spreminjala tudi v primarni — žagarski proizvodnji. Da bi zvedeli več o problemih, zanimiv je podatek, da od vseh predstavljanih TOZD in OK nobeden ni bil brez večjih problemov, sem se napotil k direktorju žage tovarišu Toneu Kotniku.

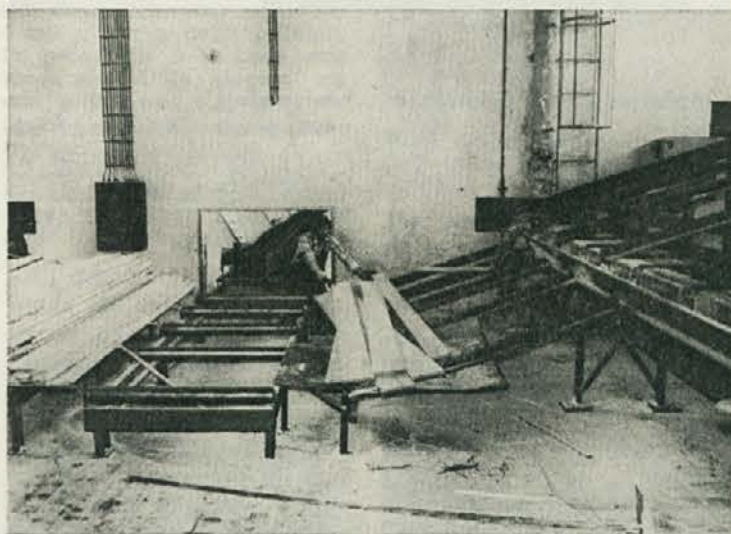
Prvo vprašanje se je glasilo: »Kako in zakaj se je ravno na tem mestu zgradila žaga?«, odgovor pa je bil tak:

Še leta 1963 je delovalo v okviru tedanjega LIP Slovenj Gradec enajst žagarskih obratov, ki pa so zaradi svoje zastarelosti v tehnologiji in izrabljenosti prav »vpili« po rekonstrukciji. Zaradi zmanjšanja stroškov proizvodnje in koncentriranja žagarske industrije na enem mestu je padla odločitev, da se nova žaga zgradi v Otiškem vrhu. Ni bil zgolj slučaj, da je bila žaga zgrajena prav na tem mestu, saj je le tu središče treh dolin.

Realizacija načrta — to je izgradnja ene velike žage s sodobno tehnologijo se je pričela in 1. januarja 1967 je pričela žaga poizkusno obratovati. Načrt ni bil realiziran zgolj zaradi povečanja proizvodnje. Šlo je predvsem za to, da bi podjetje ne zaostalo preveč v tehnologiji osnovnega razreda hlodovine.

Z izgradnjo žage v Otiškem vrhu so bili ukinjeni zastareli obrati v Vuzenici, Dravogradu in Slovenj Gradcu, delavci iz teh obratov pa so se vključili v proizvodnjo v novi žagi. Ob pričetku poslovanja je bilo na žagi zaposlenih 68 delavcev, sedaj pa

Že v uvodu sem zapisal, da je bila žaga ob zgraditvi ena najmodernejših daleč naokoli in tudi to, da v vseh teh letih nismo spreminjali ničesar. Zato sem postavil sogovorniku vprašanje, če lahko naredi primerjavo s tehnologijo naše žage s teh-

se je nekako ustalilo število delavcev pri številki osem-deset.

Prvo leto poslovanja smo imeli precejšnje proizvodne težave, saj smo planirani razrez lesa izpolnili le s 63,51 %. V naslednjih letih se je proizvodni plan zvišal na 26.500 kubičnih metrov, letošnji plan pa znaša 28.000 m³ rezanega lesa, ali skupaj 42.000 kubičnih metrov oblovine.

nologijo v žagarski proizvodnji v svetu, oz. s tehnologijo tistih žag, ki so bile zgrajene šele pred kratkim?

Ob zgraditvi je bila naša žaga v Otiškem vrhu resnično ena najmodernejših daleč naokoli. Hiter razvoj žagarske tehnologije tako v svetu, kakor pri nas, pa je našo žago, ob dejstvu, da v njeni tehnologiji nismo spreminjali (Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)
li ničesar, postavil med žage z zastarelo tehnologijo. Vemo, da se danes v sodobni žagarski tehnologiji vse bolj uveljavlja elektronika in če bomo hoteli doseči, da nas ne bo povozil čas, bomo morali prej ko slej stopiti k rekonstrukciji žage, pa čeprav je kljub zastarelosti še vedno najmodernejša med našimi žagami. To dejstvo in pa spoznanje, da so proizvodni stroški pri zastareli tehnologiji razreza previsoki, kar zmanjšuje našo konkurenčnost, so nas pripeljali do razmišljanj o rekonstrukciji žage v Otiškem vrhu.

Ob pripovedovanju sogo-
vornika, da razmišljajo o rekonstrukciji žage in o povečanem razrezu so mi nehote prišle na misel težave, ki jih je ta žaga imela z dobavo oblovin koncem prejšnjega leta in v začetku letošnjega leta. Na koncu jezika sem imel vprašanje, kako bo z dotokom hlodovine, pri povečani

proizvodnji, ko vemo, da plana poseka bistveno ne bomo povečevali. In, kakor da bi sogovornik uganil, kaj ga nameravam vprašati, je prišel:

Zaradi ekonomičnosti proizvodnje je nujno, da skoncentriramo žagarsko proizvodnjo na enem mestu. To pomeni, da bi morali preusmeriti proizvodnjo v žagi Mislinja. Ob rekonstrukciji žage bi preusmeritev proizvodnje na žagi v Mislinji zagotovila nemoten dotok hlodovine v Otiškem vrhu. Nujno pa bo, da se bomo morali v bodoče bolj kakor doslej držati dogovorjene poslovne politike znotraj LESNE, pa naj si bo ta organizirana kot enovita, ali pa sestavljena organizacija združenega dela.

Naš sedanji, rečem lahko kar vsakodnevni problem je vprašanje normalnega dotoka hlodovine — takšnega dotoka, kakor je planiran z gospodarskim načrtom. S to problematiko so se ukvarjali

naši strokovnjaki. Člani Društva inženirjev in tehnikov gozdarstva in lesne industrije so dobili izdelano analizo, ki je prikazovala vzroke in posledice dotoka nekvalitetne hlodovine na našo žago. Izdelala sta jo tovariša Jože Pučko in Marjan Baškovič.

Osnovni problemi naše žage so premajhen dotok hlodovine, znatna napadenost oblovin po rjavosti, ki je posledica predolgega ležanja po sečnji in neustrezno krojenje, saj je oblovina, predvsem hlodovina pogosto prekratka. Posledice teh pomanjkljivosti se kažejo v zmanjšani produktivnosti in nižjim cenam, ki jo naš rezani les doseže na tržišču, saj le-to zahteva zdrav les, brez rjavosti, v primernih merah in da ni mišičav. Žal pa lahko ugotavljamo, da je oblovina, ki jo dobivamo na našo žago bogata vseh omenjenih napak.

Ob prizadevanjih odgovornih ljudi na skupnih službah smo trenutno odpravili vsaj problem količinskega pomanjkanja oblovin. Res je, da izgleda naše skladišče polno surovine, vendar je med lesom veliko takega, ki ga bomo morali izločiti zaradi že omenjenih napak. Bojim pa se, da se bo na našem skladišču prav kmalu zopet pokazala praznina. Dejstvo je, da dobivamo večino lesa iz zasebnega sektorja. Vemo pa, da so meseci, ki sledijo tisti meseci v letu, ko je kmetovalec najbolj angažiran na polju, travniku itd. Če pa ne bo poseka, potem tudi mi ne bomo imeli dovolj surovine za razrez. Upam in želim sicer, da sem

samo velik pesimist in, da se moje napovedi ne bodo uresničile. Sicer pa, naslednji meseci bodo pokazali ali sem se motil, ali pa imel prav.

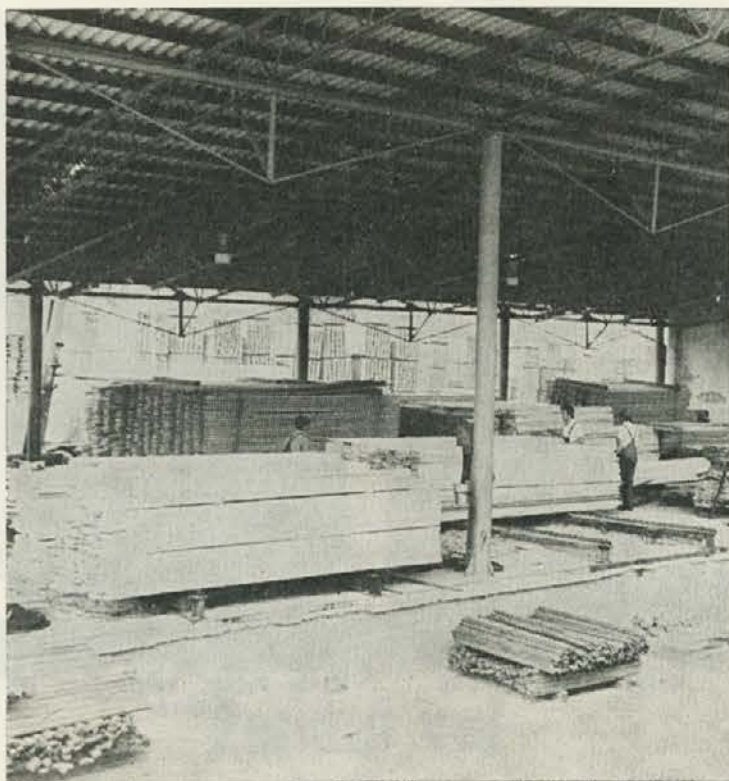
Pravijo, da so novinarji sitni kot ose in, da vtikajo svoj nos tja, kjer jih nič ne briga, pa da so sposobni iz muhe narediti slona itd. Zase mislim da sem bolj skromno »škrabalo« in, da tudi siten nisem tako hudo. Ampak, šmenta, nisem si mogel kaj, da ne bi podregal še v področje kadrov, družbene prehrane, reševanja stano-
vanjske problematike in izobraževanja.

Trenutno nimamo posebnih kadrovskih težav. Pogosto pa se dogaja, da nam odhajajo najbolj pridni delavci in to zaradi prenizkih osebnih dohodkov. Kljub naši moderni in hkrati zastareli tehnologiji smo v primerjavi z ostalimi našimi žagami na boljšem v toliko, da izrazito težkih delovnih mest nimamo. Edino res težko delo je pri krožni žagi, kjer mora tisti, ki dela tam dvigovati težke piramide.

Vprašanje družbene prehrane delavcev imamo urejeno v obratu družbene prehrane v Tovarni ivernih plošč. obroki so dovolj kalorični, le da so včasih količinsko prešibki. Tudi za delavce, ki morajo imeti dietično prehrano je poskrbljeno, saj lahko dobe primerne obroke.

Kar se tiče reševanja stano-
vanjskih problemov, se lahko pohvalimo, da trenutno nimamo nerešenega nobenega res perečega problema. Prav v prvih dneh junija smo prevzeli novo stanovanje. Naša stalna prak-

sa je, da vsako leto kupimo eno ali dvojico družbenih stanovanj. Sicer pa ima večina naših delavcev že stanovanja, ali pa lastne hiše. Tudi njim smo pomagali pri gradnji s krediti.

Tistim delavcem, ki se hočejo ob delu izobraževati, gremo na roko, kolikor jim le moremo. Pomagamo jim

tako, da jim primerno uredimo delovni čas, nekaterim pa krijemo tudi vse stroške šolanja. To storimo predvsem tistim, ki gredo na razne tečaje, kot za viličarista itd. V letošnjem letu si nekateri pridobivajo osnovno izobrazbo, eden pa študira na srednji tehnični lesni šoli v Slovenj Gradcu.

POVEDALI SO

PETER KADIŠ, predsednik sindikata: Predsednik sindikata pri TOZD žaga Otiški vrh sem že dobro leto. Funkcija, ki mi je zaupana, je odgovorna, pa tudi težavna. Naš sindikat budno spremlja vsa dogajanja v TOZD, rešuje in razpravlja pa tudi o drugih problemih in težavah, ki nastajajo. Lahko rečem, da smo zaradi tega v lanskem letu, ko smo zaradi pomanjkanja hlodovine zašli v težave, o tem problemu veliko razpravljali. Sindikalna organizacija je bila takrat pobudnik, da smo sklicali sejo, na katero smo povabili predstavnike skupnih služb, občinske skupščine ter druge odgovorne in jim prikazali problem pomanjkanja hlodovine. Zaradi pomanjkanja hlodovine smo v mesecih november in december lanskega leta obratovali polovično. Pri tem smo bili prizadeti delavci in seveda tudi sama TOZD. Da smo se znašli v takih težavah, je deloma krivda obrata za kooperacijo Slovenj Gradec, ki nam ni dobavil okrog 4000 m³ hlodovine. Seveda se je to občutno poznalo na naših osebnih dohodkih, ker je žaga obratovala le s

polovično zmogljivostjo. Pri osebnih dohodkih smo bili takrat oškodovani za 30 do 35 odstotkov.

Konec lanskega leta smo imeli letno konferenco sindikalne organizacije, kjer smo kot glavno točko dnevnega reda obravnavali takrat prazno skladišče hlodovine. Zgodilo se nam je, da smo zaradi pomanjkanja hlodovine morali zabeležiti kar 13 nedelovnih dni.

Redno sklicujemo tudi zbere delavcev, na katerih rešujemo vse probleme in težave. Žal pa moram povedati, da skoraj na vsakem zboru razpravljamo o nizkih osebnih dohodkih. Zavedamo se, da TOZD, pa tudi mi delavci za to nismo krivi; krivda je nekje drugje. Pripravljeni smo, da z delom dokažemo, da lahko dosežemo zastavljeni plan, seveda ob normalnih pogojih.

ANTON HAVLI — delavec: 14 let sem že zaposlen pri tej delovni organizaciji. V otroških letih sem zbolel za otroško paralizo in posledice so velike. Sem invalid druge kategorije. Zdaj delam na de-

lovnem mestu vezanje in nošenje obrezin. Za mene, čeprav delam polovični delovni čas (4 ure), je delo izredno težko in naporno. Izredno se trudim, da bi po svojih močeh čimveč naredil, vendar pa se na tem delovnem mestu, ki je za mene naporno, vedno to ne da, zato je tudi plača izredno nizka. Mislim, da bi moralo biti to delovno mesto bolje plačano.

TOMO HAIN — delavec: Sedem mesecev sem zaposlen pri TOZD žaga Otiški vrh. V vseh teh sedmih mesecih naša mladinska organizacija ni sklicala nobenega sestanka. Žalostno je, pa vendar resnično, da še tega ne vem, kdo je pri nas predsednik mladine. Mislim, da je krivda jasna za tako nedelavnost mladine. Nismo pravega mentorja, ki bi mladino za delo navdušil. Zaposlenih nas je precej mladih, tako da bi lahko v okviru mladinske organizacije aktivno delali. Da bi vse to popravili in začeli aktivno delati, bi bilo potrebno postaviti novo vodstvo mladine, zastaviti nov program dela ter se seveda redno sestajati na mladinskih sestankih. Mislim, da nam bodo morali pri tem več pomagati tudi odgovorni v TOZD in podjetju.

ROZALIJA BREZOVNIK — delavka: Z delom, ki ga opravljam kot pomočnica na skobelnem stroju za izdelavo ladijskega poda, sem zadovoljna. Zadovoljna sem tudi z mesečnim osebnim dohodkom. Ja veste, po končanem »šihu« opravljam doma še gospodinj-ska dela. Z mojem sva sama doma, otroci so se že poženili. Po petnajstih letih bom letos spet preživljala dopust na morju. Tja me je povabil sin Branko. V Portorožu bom preživela 10 dni. Mislim, da si bom lahko nabrala dovolj moči za delo po končanem letnem oddihu. Za tiste dni si želim samo lepega in sončnega vremena.

Rozalija Brezovnik

Tomo Hain

Peter Kadiš

Anton Havli

TOZD NOVA OPREMA

PRAZNOVALI SO 25. OBLETNICO OBSTOJA

O tem, da so se delavci kolektiva Nove opreme pripravljali na praznovanje 25. obletnice obstoja, smo v Viharniku že pisali. O razvoju tega kolektiva, o njegovih težavah in načrtih ste lahko brali v posebni izdaji Viharnika, ki ste jo prejeli vsi, ki prejimate redne številke Viharnika.

Da pa bi svoje praznovanje zaključili kar najbolj slovesno, so praznik kolektiva združili s praznovanjem praznika občine Slovenj Gradec. Tako so se člani tega kolektiva dne 4. junija zbrali v prostorih Umetnostnega paviljona Slovenj Gradec na svečani seji. Govorniki: predsednik delavskega sveta, direktor, predsednik skupščine občine Slovenj Gradec in drugi so orisali razvojno pot tega kolektiva, ki je pred 25 leti začel praktično iz nič, ki pa se danes po mnogih naporih, odrekanih, tudi na račun osebnih dohodkov in veliki zagnanosti lahko pohvali s sodobno organizirano proizvodnjo in s proizvodi, ki so znani širom Jugoslavije in v tujini.

Da bi se tistim članom kolektiva, ki so bili v vseh letih zvesti kolektivu, zahvalili za njihov trud in prizadevanje, so sedemnajstim članom podelili posebna priznanja:

Prejeli so jih: Slavko Klakočar, Ivan Rotovnik, Bernard Rutnik, Milica Roner, Karel Bričman, Andrej Lovše, Jernej Kresnik, August Slemenik, Cirila Radšelj, Edo Smonkar, Marija Karner, Ludvik Gomboc, Jože Lorbek, Franc Knez, Ivan Kac, Ivan Močnik, Franc Hohner.

Posebno priznanje pa so za zasluge pri razvoju TOZD v zadnjih letih podelili tudi direktorju tovarišu Zmagu Parišu.

Za prijetno vzdušje na seji so poskrbeli mladi pevci iz osnovne šole »Franja Vrnčič« Slovenj Gradec ter mladi glasbeniki iz Glasbene šole Slovenj Gradec. Zapisati velja še to, da so pionirji in učiteljski kolektiv osnovne šole Slovenj Gradec podelili kolektivu Nove opreme, ki je prevzel patronat nad šolo, ob njihovem jubileju umetniško delo — grafiko likovnega pedagoga šole Franca Berhtolda.

Številnim čestitkam ob jubileju se pridružuje tudi uredništvo.

Zmagu Pariš, direktor

Pavle Ferlic, predsednik DS podjetja

Investicija, ki bo temeljito spremenila delovne pogoje

TOZD TRANSPORT IN SERVISI

Delovni pogoji, kakršne si želimo vsi

Leto in pol je naokoli, ko smo v Viharniku pisali o nemo- gočih pogojih v TOZD Transport in servisi — Mehanična de- lavnica. Pisali smo, da so vrata v delavnico tako ozka, da lahko MAN le ob najbolj spretnem manevriranju srečno prispe v no- tranjost, da si mehaniki pozimi nimajo kje umiti rok itd. Lan- sko poletje smo zapisali, da so v Pamečah zasadili prvo lopato za nove delavnice. Tisti, ki se vozimo (lahko tudi pešamo) mimo Pameč smo lahko opazovali, kako je pod spretnimi rokami Koroških zidarjev rastla nova delavnica s poslovnimi prostori.

In v letu jubilejev partije, ob praznovanju praznika občine Slovenj Gradec, so dočakali svoj dan tudi delavci TOZD Trans- port in servisi. V soboto, 4. junija 1977, so se odprla vrata v nove delovne pogoje, ki pomenijo višek pri postavljanju prostoro- rov za mehanične storitve. Slovesnosti in ogleda novih prostorov v Pamečah so se udeležili predstavniki vseh TOZD LESNE in mnogi Pamečani. Prav vsi pa so bili presenečeni nad moder- nimi delavnicami in opremo v njih. Pripomniti je sicer treba, da ob otvoritvi delavnice še niso bile popolnoma opremljene, saj je večina orodij in strojev, ki jih naši mehaniki potrebujejo za svoje delo, še v starih prostorih v Mislinji.

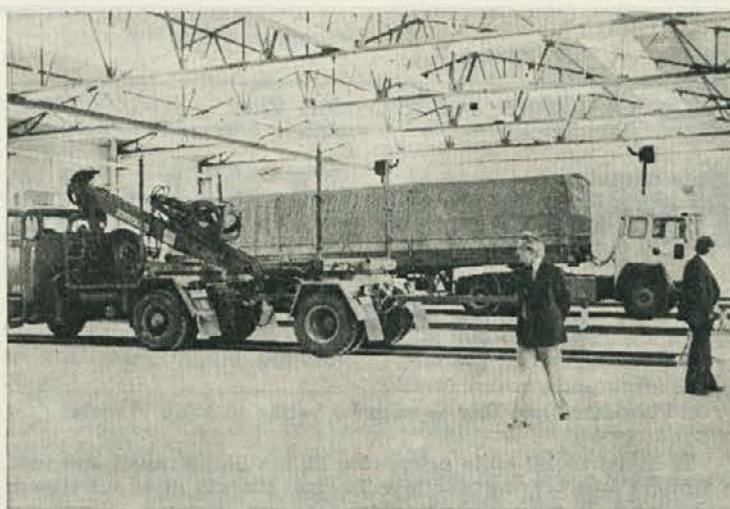
V razgovoru z nekaterimi delavci mehaničnih delavnic sem izvedel, da so delavnice urejene z vsemi sodobnimi napravami za čiščenje zraka, ki se samodejno uklaplajo, ko doseže nasi- čenost zraka z izpušnimi plini določeno stopnjo. Prav tako pa imajo urejene naprave, ki izsesavajo pline direktno iz izpušnih cevi.

Bolje je, da o vseh ostalih pridobitvah — od sanitarij, cen- tralnega ogrevanja, kuhinje za družbeno prehrano ter jedilnice, raje ne pišem. Tiste, ki vas zanimajo delovni pogoji, kakršne si lahko le želimo, bodo v delavnicah v Pamečah verjetno radi sprejeli in vam jih razkazali.

Urednik

Še malo, še malo, pa bodo delavnice izročene svojemu namenu

Čeprav sta velika, izgledata v novih prostorih majhna

RAZMIŠLJANJE

BIL JE PREDLOG, KI PA JE TUDI PREDLOG OSTAL

Najbrž malo čuden naslov, kaj? Ali pa tudi ne? Če boste utegnili prispevek prebrati do konca, boste razumeli, kaj imam v mislih.

Smo na višku dopustniške sezone. Vsi si želimo vsaj za nekaj časa odpeljati svoje kosti in razrahljane živce na morje, ali pa kam drugam. Kam drugam? To je vprašanje, ki si ga mnogi izmed nas zastavljamo.

Pa bodimo konkretni. Lahko letujemo v Selcih, Puli, Portorožu, Filip Jakovu in Novem gradu. Skupno imamo na voljo v eni izmeni 120 ležišč, če odštejemo sobe, ki smo jih prisiljeni najemati pri privatnikih (Filip Jakov). To

pomeni, da lahko v naših domovih in kampih letuje v eni sezoni 1635 naših delavcev in članov njihovih družin.

Predlagano je bilo, da bi od sredstev, namenjenih za letni oddih, namensko odvajali 10%. Vsoto, ki bi jo tako pridobili, bi uporabili za razširitev in obnovitev kapacitet naših počitniških domov. Kaj bi pomenilo tistih predlaganih 10%? Za nekatere 120, za druge pa 100 dinarjev manj regresa, za delovno organizacijo pa bi to pomenilo 289.644 dinarjev sredstev, ki bi jih lahko naložili v povečanje kapacitet. Koliko bi lahko za ta sredstva zgradili ne vem. Vem pa, da stane dvoosna prikolica okoli devet starih milijonov. Najbrž ni težko izračunati, koliko pri- kolic bi lahko za ta sredstva kupili. Zakaj sem omenila prikolice. Zato, ker sem zvedela, da so največji pritiski prav za letovanje v prikolicah. Žal pa...

Bil je predlog, ki je tudi predlog ostal. Pavlina Areh

Zasluzena nagrada za vložen trud

Vsako leto podeljuje Skupščina občine Slovenj Gradec ob praznovanju občinskega praznika občinske nagrade najzaslužnejšim posameznikom, skupinam ali delovnim organizacijam. Tudi letošnje leto je bilo tako. Podelili so občinsko nagrado. Prejel pa jo je naš človek, direktor tovarne pohištva Pameče Beno Karner. Da ne bi posebej pisali kako in zakaj je tovariš Karner prejel nagrado, objavljamo obrazložitev Izvršnega sveta Skupščine Slovenj Gradec:

V skladu z odlokom o občinski nagradi in po pooblastilu Skupščine občine Slovenj Gradec je Izvršni svet Skupščine občine Slovenj Gradec na svoji seji, dne 31. maja 1977 sklenil, da se »Občinska nagrada« za leto 1977 podeli tov. Benu Karnerju.

Beno Karner se je rodil 7. 10. 1942 v Šmartnem pri Slovenjem Gradcu. Po končani tehnični srednji šoli lesne smeri je postal sodelavec bivšega lesno industrijskega podjetja Slovenj Gradec, sedaj LESNE Slovenj Gradec. Prve delovne izkušnje si je pričel pridobivati na žagarskem obratu v Vuzenici in kasneje na delovnem mestu obratovodje žagarskega obrata v Mislinji. Njegova delavnost, marljivost in strokovna usposobljenost so bili povod, da je novembra 1973 postal obratovodja tovarne pohištva v Pamečah, ki je bila takrat v velikih proizvodnih in ekonomskih težavah. Pri takrat 135-članski delovni skupnosti je zelo hitro našel oporo pri urejanju novih boljših notranjih odnosov, pri ukrepih za izboljšanje organizacije poslovanja in dvigu produktivnosti dela. Rezultati njegove vsestranske aktivnosti so bili zelo hitro vidni ob povečanju obsega proizvodnje, realizacije in produktivnosti dela, na tej podlagi pa tudi osebnih dohodkov.

Že v drugi polovici leta 1974 se je lotil priprav za modernizacijo proizvodnje in za izboljšanje pogojev dela. Od priprave investicijskega programa pa do otvoritve novih proizvodnih in pomožnih prostorov je preteklo samo eno leto. Za občinski praznik leta 1975 smo slavili to delovno zmago, ko je iz starih neustreznih prostorov zrasla takorekoč nova tovarna.

Zatem je sledila odgovornost in skrb za polno izkoriščanje proizvodnih kapacitet in za rentabilno poslovanje. V letu 1976,

Dobitnik občinske nagrade

ko so bile za lesno industrijo zelo poslabšane tržne razmere, je tovarna v prvem polletju zaključila poslovanje s precejšnjo izgubo, vendar s hitrimi in učinkovitimi ukrepi je tov. Karner znal in zmogel premagati tudi takšne težave. V drugem polletju je tovarna že bistveno izboljšala rezultate in poslovno leto 1976 zaključila zelo pozitivno.

Tov. Karner je znal postaviti tudi samoupravljanje na pravo mesto. Kolektiv je dobil izredno zaupanje v njega in iz prej labilnega kolektiva je po njegovi zasluzi nastal čvrst, monoliten kolektiv. Delovna disciplina ni nobenemu težka, saj je s svojo pripadnostjo samoupravni in socialistični koncepti znal pridobiti za interese TO in DO slehernega člana kolektiva.

Tov. Karnerja pa srečujemo tudi izven tovarniškega prostora kot zelo aktivnega sodelavca v raznih organizacijah in akcijah, v krajevni skupnosti, lovski družini, interesnih skupnostih in še drugod.

To veliko delo, ki ga uspešno opravlja tov. Karner kot direktor TOZD tovarne pohištva Pameče, je povod in utemeljitev za podelitev letošnje občinske nagrade.

TOVARNA IVERNIH PLOŠČ OTIŠKI VRH

Rekonstrukcija in dograditev

Vlagajmo tam, kjer se nam bo veliko in hitro vračalo!

To bi lahko bil moto prispevka, ki vas bo poizkusil seznaniti z nameravano rekonstrukcijo v Tovarni ivernih plošč v Otiškem vrhu.

Že ob sprejemanju plana investicij za letošnje leto je bilo govora, da bo v Tovarni ivernih plošč izvršena rekonstrukcija in dograjena nova linija oplemenitenja. Ker so v tovarni tik pred zdajci, je dobro, da o nameravani rekonstrukciji zapišem nekaj vrstic. Nekaj vrstic zato, ker se verjetno marsikdo med vami sprašuje, zakaj je potrebno rekonstruirati tovarno, ki je stara komaj štiri leta.

V tovarni so mi povedali, da gre pravzaprav za dvojno rekonstrukcijo; po eni strani bodo modernizirali in tehnološko izpopolnili že obstoječe naprave, po drugi strani pa v sedanjih prostorih tovarne postavili novo linijo za oplemenitenje iverne plošče. Nameravano rekonstrukcijo bodo izvršili zaradi doseganja boljše kvalitete in povečanja proizvodnje tistih proizvodov, za katere je na trgu največ povpraševanja in ki dosegajo ugodno ceno. Še preden zapišem kaj več o pomenu te investicije, je dobro, če vemo, da bodo investicijo krili »iveraši« sami ob sodelovanju ANGROSERVISA iz Beograda, s katerim imajo sklenjen sporazum o poslovno tehničnem sodelovanju.

Zakaj so se torej odločili za rekonstrukcijo tovarne, ki je stara šele štiri leta?

Za investicijo so se odločili predvsem zaradi zahtev tržišča. V nekaj letih je zraslo v Jugoslaviji več novih, po tehnologiji

sodobnejših tovarn, od tega samo v Sloveniji dve — MEBLO Nova Gorica in BREST Cerknica. Te tovarne so zaradi sodobnejše tehnologije sposobne tržišču ponuditi kvalitetnejše plošče od naših po enakih cenah. Gre torej za perspektivo naše tovarne — ali iti v korak s tehnologijo, ali pa počasi nazadovati. Nikomur pa prav gotovo ni v interesu, še najmanj pa nam, da bi nas doletela enaka usoda, kakor tovarni ivernih plošč Stjepan Sekulić iz Nove Gradiške in DIP Delnice, ki sta zaradi zastarele tehnologije prenehali obratovati.

Jugoslovansko tržišče ima danes na razpolago dovolj ivernih plošč, veliko pa je povpraševanje po oplemenitenih ploščah in vodoodpornih ploščah za potrebe gradbeništva, ki jih v Jugoslaviji proizvajajo v zelo malih količinah. V povečanju proizvodnje ivernih plošč, ki so oplemenitenene, tega pri sedanjih linijah za oplemenitenje ni mogoče doseči in pri osvojitvi proizvodnje vodoodpornih ivernih plošč vidijo naši »iveraši« svojo perspektivo in možnost uspešnega poslovanja. Razumljivo pa je, da je ta možnost dana le ob takojšnjem povečanju proizvodnje oplemenitenih plošč in osvojitvi proizvodnje vodoodpornih ivernih plošč. Vsako odlašanje lahko ima za našo tovarno težke posledice. Raziskava tržišča, ki jo je opravil prodajni sektor, kaže, da lahko na domačem trgu, če se v najkrajšem času usposobijo za proizvodnjo vodoodpornih plošč in ponudijo zadostno količino oplemenitenih plošč, dosežejo plasiranje velikih količin obeh vrst plošč po izredno ugodnih cenah.

Če potegnemo pod tem pisanjem črto, pisanje je le kratek izvleček iz investicijskega programa, lahko zapišemo naslednje. Rekonstrukcija je nujnost in pogoj za nadaljnji obstoj naše iverice. Pomeni sicer precejšnjo investicijo, prav tako pa tudi večji dohodek, dohodek, ki bo še kako vplival na celotni dohodek naše organizacije združenega dela. Zapišem naj še to. Ko so iskali soinvestitorje, so se obrnili tudi na svoje večje odjemalce. Glede sovlaganja v rekonstrukcijo sicer niso dosegli pozitivnih rezultatov, vendar pa je vse njihovo bodoče sodelovanje grajeno na dohodkovnih odnosih, ki po svoje tudi pomenijo nekakšno sovlaganje.

V prihodnji številki vas bomo seznanili s tehničnimi izboljšavami, ki jih bo v proizvodnjo iverice vnesla rekonstrukcija.

Urednik

Jure Tasič

Srečala sva se kot že tolikokrat prej. Pričela sva klepetati in beseda je dala besedo. Ko sva zašla v prijeten pomenek, sem si zmisli: »Glej, ga že imam! Nekako čudno razmišljanje boste rekli. Imam ga in gost naše današnje rubrike — Portret sodelavca, bo prav on.«

Pa naj ga kar predstavim. To je 23-letni Jure Tasič iz Tolstega vrha pri Mislinji. Zaposlen je kot gozdni delavec-sekač pri TOZD gozdarstvo Mislinja, že cela 4 leta, pred tem pa je bil eno leto zaposlen pri TOZD gozdarstvo Ravne na Koroškem. To je vse kar lahko v uvodu zapišem o tem vedno živahnem in vedrem »fantu«.

Ko mu je pred triindvajsetimi leti stekla zibel v Timovšekovi družini, je nebogljen Jure preživljal mlada otroška leta s svojimi petimi brati doma. Ko je že kazal prve znake sposobnosti za delo, ga je oče vodil s seboj v gozd, da mu je pomagal vleči težko amerikanko, kadar sta podirala drevje. »Veš fant, nič ti ne bo škodilo, če boš že v mladih letih vzljubil gozd in delo v njem«, mu je nekdaj govoril oče. Te besede niso bile zaman. Ko je Jure končal osnovno šolo, je bil na razpotju, kam sedaj? Doma je bilo šest sinov. Denarja za nadaljnje šolanje, ker je kmetija bolj mala, ni bilo. Zato je moral tudi Jure ostati doma. Dva starejša brata, Peter in Branko, sta že bila zaposlena v gozdarstvu. Jure si je mislil: »Lep je gozdarski poklic, tja pojdem še jaz«. In tako se je tudi zgodilo. Šel je med gozdne delavce in zdaj je zvest svojemu poklicu in delu.

»Kaj hočemo, šest bratov nas je bilo doma, oče nas ni mogel dati v šole, zato smo si morali poiskati delo. Trije bratje smo sedaj zaposleni v gozdarstvu. Tudi pokojni brat Branko, ki se je pred tremi leti smrtno ponesrečil, je bil med gozdnimi delavci. Peti brat Silvo se bo tudi zaposlil v gozdarstvu. Prav le-

Jure Tasič; lepo je v tovarni, a še lepše je v gozdu

tos bo v Postojni končal gozdarstvo tehnično šolo. Najmlajši brat Tonček pa obiskuje še osnovno šolo. Že tudi on sedaj večkrat pravi, da si bo poiskal delo pri nas med gozdarji, ko bo končal šolo. No, če se bo ta želja tudi mlajšemu bratu uresničila, potem bomo kar vsi gozdni delavci, je z nasmehom pritrtil Jure.

Kramljala sva dalje in obujala spomine na tista otroška leta, ki jih je Jure preživljal tam zgoraj v strmih rebrih Tolstega vrha. »Najlepše je seveda takrat, ko si še doma pri očetu in materi, ko ti ni treba skrbeti za ničesar. Potem pa, ko dorasteš, si poiščeš delo, je vse drugače. Več skrbi, več dela...«

Jure mi potem pripoveduje, kako je bilo takrat, ko se je ponesrečil njegov brat Branko. »Bilo je pred tremi leti in še danes vlada v hiši žalost, zlasti ob pogledu na sliko pokojnega Branka. Nesreča nas je vse hudo pretresla, zlasti očeta in mater, posebno pa še 93 let staro 'bico', ki ji je pokojni brat pomenil veliko...«

Da bi Jure v gozdu zaslužil na mesec še več, se je odločil, da bo opravil kvalifikacijo za poklic. En semester je že opravil, sedaj je pred njim še drugi. »Kaj ho-

čem? Če hočem, da mi bo v življenju šlo bolje, si moram pridobiti kvalifikacijo. Tudi delo v gozdu zahteva svoje znanje in če tega ni, je marsikdaj delo zelo naporno in nevarno...«

Iz pomenka, ki je bil zanimiv kot vedno, sem nekaj izluščil tudi za današnjo rubriko. Veliko več bi lahko napisal o Juretu, o »fantu«, ki ima pred seboj še dolgo in zanimivo prihodnost. Ko sem ga pobaral, kako gleda na

svoje življenjske cilje, je nekoliko resno odgovoril:

»Življenje je lepo le takrat, če je človek zdrav, da lahko dela in si ustvari lepe življenjske cilje. Lepo je, če si urediš lep dom in srečno družino, za katero skrbiš z vsakodnevnim delom.«

Tem željam in tem življenjskim idealom, ki jih ima pred seboj Jure, se pridružujemo tudi mi, saj dobro vemo, da je pred njim še bogata življenjska pot.

PREJELI SMO

Foto-kino klub

IZ FOTO-KINO KLUBA DIANA, SEKCIJE ZA KOROŠKO, SO NAS ZAPROSILI, DA OBJAVIMO SLEDEČI RAZPIS.

V okviru 15. zveznega jubilejnega srečanja gozdnih delavcev Jugoslavije, ki bo letos v Sremski Mitrovici, razpisujejo Foto zveza Jugoslavije in Foto-kino zvezi Srbije in AP Vojvodine

I. ZVEZNO RAZSTAVO FOTOGRAFIJE NA TEMO:

GOZD — ČLOVEK — LES

Dela, ki bodo poslana na to razstavo, naj prikazujejo:

- gozd kot estetski dejavnik
- gozd kot življenjsko okolje ljudi in živali
- gozd kot zavetišče in dom partizanov
- gozd kot rekreacijsko sredino
- gozd kot vir zdravja
- bogastvo kontrastov v gozdu
- atmosfero gozda
- les kot surovino za lesno industrijo itd. in izdelke iz lesa (polfinalni, finalni proizvodi itd.).

Pogoji udeležbe:

Pravico do udeležbe imajo vsi državljani SFRJ. Vsak avtor se lahko udeleži razstave s po šestimi črno-belimi, barvnimi fotografijami ali barvnimi diapozitivi.

Največji format fotografij je 50 x 60 cm, najmanjši ni predpisan. Diapozitivi pa so lahko izključno v dimenzijah 24 x 36 mm, morajo biti uokvirjeni in pripravljeni za projekcijo (velikost okvirčkov 5 x 5 centimetrov).

Na hrbtne strani fotografij mora biti napisano ime in priimek avtorja, njegov točen naslov, morebitni naziv v Foto zvezi Jugoslavije ter ime fotografije (naslov).

Na vsakem diapozitivu morata biti v gornjem delu napisana ime in priimek avtorja, na spodnjem delu okvirčka pa ime diapozitiva. Na posebnem seznamu je potrebno predložiti točen se-

znam diapozitivov s točnim naslovom avtorja.

Strokovna žirija bo podelila naslednje nagrade:

- zlato plaketo (za črno-belo fotografijo, za barvno fotografijo in za barvne diapozitive);
- dve srebrni plaketi (za črno-belo fotografijo, za barvno fotografijo in za barvne diapozitive).

— tri bronaste plakete (za črno-belo fotografijo, za barvno fotografijo in za barvne diapozitive).

Skupaj s plaketo prejmejo avtorji tudi denarne nagrade v skupnem znesku 1000 dinarjev.

Vsi avtorji, ki bodo poslali svoja dela, ne glede na to, ali bodo njihova dela razstavljena ali ne, prejmejo katalog razstave.

Fotografije in diapozitive je potrebno poslati najkasneje do 10. avgusta 1977 na naslov:

**Foto-kino klub DIANA
Sekcija za Koroško
poštni predal 4
62380 Slovenj Gradec**

Avtorji pa lahko svoja dela oddajo tudi osebno vsak torek in četrtek od 16. do 18. ure v klubskih prostorih v Solški ulici 10 (dom upokoencev).

Svoja dela lahko vsak avtor pošlje tudi sam na naslov:

Udruženo šumsko industrijsko podjetje »Vojvodina« — za izložbo fotografija — Parobrodsko 2, 22000 Sremska Mitrovica.

Pripomnimo naj, da je to specializirana razstava gozdarstva in lesne industrije. S tem, da se je udeleže člani OZD LESNA, bi širši javnosti odlično predstavili svojo dejavnost, istočasno pa bi udeležba imela tudi reklamni učinek.

Foto-kino klub Diana, sekcija za Koroško se zavezuje, da bo vsem udeležencem nudila ustrezno strokovno pomoč, tako pri izbiri posnetkov, kakor pri tehnični izdelavi fotografij.

Foto-kino klub Diana
Sekcija za Koroško

Športne igre Lesne '77

Muta, 4. junija 1977

V organizaciji obrata za kooperacijo Radlje je bilo v soboto na strelišču na Muti tekmovanje v streljanju z zračno puško. Tekmovanja se je udeležilo 61 strelcev in 6 strelk iz 13 TOZD in OK LESNE. Kot najboljši strelci so se izkazali domačini, saj so zasedli prvi mesti v ekipnem tekmovanju, med posamezniki pa je med prvimi osmimi kar šest Radeljčanov. Popoln uspeh jim je »pokvaril« le Viktor Plešej iz Pameč, ki je s 125 krogi osvojil prvo mesto. Kot dobre strelke so se izkazale tudi naša dekleta, saj so le malo zaostajala za najboljšimi moški.

Pripomba udeležencev:

Organizacija in pogoji streljanja so bili dobri, bilo je pa preveč čakanja. Organizator mora narediti v prihodnje urnik nastopa posameznih ekip.

Rezultati:

Moški — ekipno:

1. TOZD gozdarstvo Radlje 341,
2. TOZD TP Radlje 330,
3. TOZD gozdarstvo Črna 328,
4. TOZD TP Pameče 325,
5. Delovna skupnost skupnih služb 317,
6. OK Radlje 303,
7. TOZD TIP Otiški vrh 302,
8. OK Slovenj Gradec 292,
9. TOZD Gozdarstvo Mislinja 265,
10. OK Ravne 252,
11. TOZD Nova oprema 251,
12. TOZD TP Prevalje 226,
13. TOZD žaga Vuhred 214.

Ženske — ekipno:

1. Delovna skupnost skupnih služb 274,
2. TOZD TP Pameče 232.

Moški — posamežno:

1. Plešej Viktor, TP Pameče, 125;
2. Hafner Ivan, TOZD gozdarstvo Radlje, 117;
3. Viler Zdravko, OK Radlje, 116;
4. Poglič Leo, TP Radlje, 113;
5. Pridiger Tone, TOZD gozd.

Radlje, 113; 6. Osrajnik Jože, TOZD gozd. Črna, 113.

Ženske — posamežno:

1. Raško Bojana, Skupne službe, 98;
2. Schöndorfer Jožica, Skupne službe, 95;
3. Knez Irena, TP Pameče, 89;
4. Gartos Julka, TP Pameče, 82;
5. Vergles Cvetka, Skupne službe, 81;
6. Zorman Anica, TP Pameče, 61.

Janez Kozelj,
dipl. ing. gozd.

ODBOJKA

Mežica, 11. junij 1977

Z odbojko smo v Mežici zaključili spomladanski del tekmovanja ekipnega prvenstva TOZD in OK LESNE za leto 1977. Z udeležbo nismo zadovoljni. Tekmovanja se je udeležilo le osem moških in ena ženska ekipa, to je pa za odbojko, ki se več ali manj igra povsod, malo.

Rezultati:

Ženske:

Delovna skupnost skupnih služb

Moški:

1. TIP Otiški vrh
 2. OK Ravne
 3. Gozdarstvo Črna
 4. Transport in servisi
 5. Delovna skupnost SS
 6. Nova oprema
 7. TP Pameče
 8. TP Prevalje
- V skupni uvrstitvi še vedno vodi Nova oprema.

Rezultati:

1. Nova oprema 100 točk
 2. Gozdarstvo Črna 99 točk
 3. TIP Otiški vrh 91 točk
 4. OK Ravne 80 točk
 5. DS skupnih služb 76 točk
- V srednjem in spodnjem delu lestvice ni večjih sprememb.

Janez Kozelj,
dipl. ing. gozd.

Mirko Prevolnik

Ko smo delali reportažo v TOZD žaga Otiški vrh, smo med delavci srečali tudi prizadevnega in marljivega Mirka Prevolnika. Po končanem delu vedno najde dovolj časa še za druge aktivnosti, ki jih z ljubeznijo opravlja. V tej TOZD imajo izredno aktivno industrijsko gasilsko društvo, katerega poveljnik je že nekaj let prav Mirko Prevolnik. Mimogrede nam je potožil, da pri svojem delu čuti velike težave. Potem pa nadaljuje: »Veste, industrijska gasilska društva iz leta v leto dobivajo večjo veljavo in pomen. Taka društva so v delovnih organizacijah več kot potrebna. Premalo se še zavedamo, kakšno katastrofo lahko povzroči požar v taki delovni organizaciji kot je naša. S hitrim posredovanjem lahko preprečimo veliko škodo. Včasih smo za opremo gasilskih društev na-

menili bore malo denarja. Industrijska gasilska društva so več ali manj životarlila. No, iz leta v leto pa so se industrijskim gasilskim društvom le začeli boljši časi. Več denarja smo dobili in zato smo se lahko bolje opremili s prepotrebim gasilskim orodjem. Lahko rečem, da je naše društvo dobro opremljeno, za kar pa gre vsa zahvala TOZD žaga Otiški vrh.

Naše društvo šteje sedaj 28 članov. Največje težave, s katerimi se mi gasilci srečujemo pa so v tem, da med gasilce ne moremo dobiti mladih članov. Sprašujem se, zakaj mladi ljudje ne kažejo zanimanja za gasilske vrste, ko pa vendar vemo, da je gasilsko društvo humana organizacija, ki pomaga človeku v nesreči, po drugi strani pa nudi vsestransko izobraževanje in razvedrilo.

F. Jurač

Za (ne)resne ljudi

SAJ NI TREBA VERJETI

Čisto pod vrhom drevesa, v sami krošnji, čepi fiat 126 P. Okoli drevesa se zbirajo ljudje in se čudijo ter sprašujejo, kako je prišel »nahrbtnik« tja gor.

Ko prileze z drevesa ves preplašen voznik, ga vprašajo, kako je prišel z avtom v vrh drevesa.

»Ja, veste, to ni pošteno,« jim odvrne voznik. »Ko sem avto kupoval, so mi v trgovini našli skoraj vse dobre lastnosti: da rabi mali parkirni prostor, da porabi malo goriva, da je poceni vzdrževanje in vožnja. Skratka, našli so mi skoraj vse, le tega mi niso povedali, da se boji psov.«

*

V dežju, po mokri cesti, vozi slalom fiat 126 P. Za njim pripelje prometna milica. Ustavi voznika, zahteva dokumente in vpraša voznika, če je pijan, da ga tako zanaša, kakor da bi vozil slalom.

»Ne, sploh ničesar nisem pil,« začne razlagati voznik. »Nekdo mi je ukradel brisalce in ker nisem dobil drugih, sem na moj avto montiral brisalce od mercedesa.«

*

Nekega dne stopi v pisarno teta Francka s fiatom 126 P na hrbtu. Ko so jo sodelavci na to opozorili, je v opravičilo odgovorila: »Jož, saj pravim. Človeku se vse lahko zgodi. Pozabila sem odpeti varnostni pas.«

Glasilo Viharnik izdaja OZD LESNA Slovenj Gradec, gozdarstvo in lesna industrija o. sol. o. Naklada 4500 izvodov. Ureja uredniški odbor: Ludvik Kotnik, Ivan Dretnik-Ajnžlik, Jože Stres, Jože Gosak, Rok Funtek, Andrej Sertel, Jurij Šumečnik in Mitja Schöndorfer — odgovorni urednik. Tehnični urednik: Bruno Znidaršič. Kličej in tisk: CGP Mariborski tisk, TOZD Tiskarna, Tržaška cesta 14, 62000 Maribor, 1977.

Nekdo si je zelo prizadeval, da bi ohranil okolje (ne)čisto